

[Hanne Rsiintoft.]

Det er jo meget godt, at vi har hørt smukke ord, og jeg synes også, at vi skal arbejde med det i udvalgene, men der går en elendig flok hernede på gaden, som har svært ved at købe ind til weekenden, som ikke kan købe julegaver til deres børnebørn, som føler sig mere og mere ensomme og isolerede, fordi deres fattigdom i forhold til samfundets øvrige velstand bliver mere og mere åbenbar. Fattigdom er ikke bare et spørgsmål om brødnød. Fattigdom er også et spørgsmål om at være meget, meget ringere stillet end andre. Det giver en knugende følelse af ikke at høre til, og den bør og kan vi afhjælpe.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil godt lige sige til fru Ebba Strange, at betænkningen vedrørende ændret førtidspensionsordning og fleksibel pensionsalder er sendt til folketinget. Jeg skrev brevet under i forgårs, så den er nok til fordeling. Den nåede altså at komme her i efteråret.

Med hensyn til spørgsmålet om velstandsregulering af pensionerne kan jeg ikke på nuværende tidspunkt — jeg er inde i nogle forhandlinger med folke- og invalidepensionisternes kontaktudvalg — oplyse, hvorledes forslaget kommer til at se ud.

Så vil jeg også godt sige til hr. Wilhjelm, at det er urigtigt, når han siger, at der ikke i forslaget om skattefritagelse for pensioner er sigtet mod forbedringer. Der står klart og tydeligt, at pensionistægteparrene skal have forbedringer, og det er det, der koster en del af pengene i forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Beskatning af lønindkomst erhvervet i udlandet).

(Lovforslag nr. 97. Fremsat 26/11 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kampmann (S):

Det er et fornuftigt lovforslag, ministeren for skatter og afgifter har fremsat, hvilket ikke kan undre nogen. Lovforslaget går som bekendt ud på, at lønindkomst, som er tjent uden for vores rige — og det gælder i videste forstand — ikke skal beskattes, hvis udlandsopholdet har strakt sig over mindst et år.

Der har været en række problemer omkring disse indkomster. Vi ved godt, at der har været en række overenskomster med de pågældende lande, som har forsøgt at bringe disse problemer ud af verden, men det har ikke været tilstrækkeligt. Nu står vi i en situation, hvor det er helt afgørende nødvendigt at forøge vores eksport og dermed vores produktion og dermed vores beskæftigelse, og i en lang række tilfælde kan vi kun forøge denne eksport, hvis vi er i stand til at sende folk med eksporten, når den skal udføres, ikke mindst til de arabiske lande. For en række af disse mennesker har det været et problem med dobbeltbeskatningen, og jeg ved, at de har rettet henvendelse til skatteministeren. Enhver kan se, at det forslag, der foreligger her, har tilgodeset de synspunkter, som er fremført, og som i sin dybeste konsekvens vil betyde, at vi er bedre stillet i vores eksportaktivitet, end vi hidtil har været.

Vi er ikke på det helt sikre med hensyn til, hvor meget det vil koste i tabt provenu at gennemføre forslaget. Selvfølgelig vil det koste noget. Jeg har bemærket mig, at man i bemærkningerne anfører ca. 40 mill. kr., men det er vel behæftet med nogen usikkerhed. Det er imidlertid ikke det afgørende. Vi er parat til at støtte dette forslag, således som det ligger.

Så er vi også parat til at sige, at kan vi gennemføre det forslag om sømandsbeskatningen, der bliver behandlet som næste punkt på dagsordenen, så indhenter vi jo noget af det provenu, vi taber her, og det er egentlig en ganske god fordeling.

Jens Foged (V):

Bortset fra den allersidste sætning, hr. Kampmann kom med, kan jeg stort set give tilslutning til det, der blev sagt, og måske kan vi også gå positivt ind i den allersidste

[Jens Foged.]

sætning. Jeg er ganske enig i, at vi står i en situation med hensyn til, at vi i videst mulig udstrækning skal have dansk deltagelse i arbejdsopgaver i udlandet. Der skulle nemlig være skattemæssige forhold, som var årsag til, at vi ikke kom ind i dette arbejde, og til, at Danmark var stillet ringere i konkurrencen med udenlandske firmaer, for det er naturligvis ikke rimeligt.

Vi finder også, at dette lovforslag må kunne medvirke til, at man bedre kan levere dygtige teknikere, som også vil være i stand til at skaffe arbejde hjem til danske arbejdspladser med mindre arbejdsløshed til følge. Vi finder, at de gældende regler med de 25 pct.s fradrag altså ikke har været helt tilfredsstillende, og vi er enige i lovforslaget i al almindelighed, og vi er velvilligt indstillet over for det.

Glistrup (FP):

Til gammelpartiernes faste bagage har altid hørt, at man har været ivrig efter at gøre tingene urimelige for smågrupper, der ikke spiller nogen særlig vælgermæssig rolle. Derfor fik vi bilskatte i sin tid, da det var så særlig kapitalistisk og der var få, der havde biler. Derfor startede man kapitalvindingskatten, fordi man troede, det var nogle ganske få vælgere, der ikke spillede nogen rolle for mandatfordelingen. Derfor har vi inden for beskatningen af folk, der har tilknytning til udlandet, fået et helt horribelt regelsæt ned igennem årene i forhold til mennesker, hvor man, hvad enten de er lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende, bosat her eller bosat i udlandet, forsøger at rage danske skattepenge til sig på trods af al retfærdighed over for de pågældende individuelt og uanset, at det danske samfund selvfølgelig ikke har de samme udgifter på dem som på andre.

Men på samme måde som retfærdighedens sværd faldt ned over skiftende finans- og skatteministre vedrørende bilskat og vedrørende kapitalvindingskat, så er vi altså nu ude for, at disse horrible regler vedrørende udlændingene begynder at forfølge deres ophavsmænd i socialdemokratiet og de andre partier. Der har man altså nu foreløbig mødt en enkelt pressionsgruppe, der har været tilstrækkelig stærk til at sige, at man ikke vil finde sig i den måde, man bliver mishandlet

på, nemlig et ingeniørfirmas folk ude i Iran, og så kommer man skyndsomst med et eller andet forslag, der skal lappe på dette lille hul.

Det, skatteministeren her har foreslået, er imidlertid aldeles utilstrækkeligt. Der er et væld af regler, som trænger til at blive gået efter i sømmene på dette område, for at vi kan sige, at vi er en kulturstat, som på nogen måde har en civiliseret skattelovgivning. Og hvis skatteministeren ikke vil have det igennem i forbindelse med dette lovforslags behandling, så vil vi, efterhånden som internationaliseringen skrider frem, støde på det ene område efter det andet, hvor det her bare er et tilfældigt lapperi et aldeles tilfældigt sted inden for hele det store urimelighedsområde. Der, hvor man først og fremmest skulle have taget fat, var ikke ved at føje noget mere til ligningsloven, men det var ved at gøre kildeskatteloven, navnlig de første to paragraffer, væsentlig mindre og magrere, end de er i øjeblikket.

Vi vil arbejde for, at man får disse fremskridt vedrørende dette område, men bevares, kommer man ikke længere i denne omgang, end skatteministerens forslag er udtryk for, så er det da i hvert tilfælde et fremskridt sammenlignet med den nuværende horrible retstilstand. Derfor kan vi støtte dette forslag, men vi håber, at det vil få lejlighed til at yngle med lige så mange børn, som torsk plejer at få.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal begynde med lige kort at ridse op, foranlediget af den foregående taler, hvad forhandlingen her drejer sig om, nemlig et forslag om ændring af beskatningen af danskere, der arbejder i udlandet. Jeg kan kort føje til, at vi er indstillet på, at vi skal have smidigere regler, og jeg vil gerne have en drøftelse i udvalget af, om de foreslåede regler er tilstrækkelig smidige, og hvad der ville ske, hvis vi gjorde dem endnu mere smidige end foreslået af ministeren.

Stetter (KF):

Ministeren for skatter og afgifter skal roses for fremsættelsen af dette forslag. Vi er glade for, at det kommer frem, også fordi det dækker det ønske, som vi fremsatte i et spørgsmål til regeringen allerede i maj måned i år. Vi er overbevist om, at det er et

[Stetter.]

fremskridt, og vi ved, at dette fremskridt vil blive hilst velkommen af de mange firmaer, virksomheder og medarbejdere, som allerede i dag arbejder i udlandet. Vi forstår egentlig ikke, hvorfor dette udmærkede forslag skal ledsages af de mange ukvemsord, som hr. Glistrup just fremførte.

Vi konservative lægger vægt på, at dette forslag bliver gennemført her i december måned, således at vi får nogle klare regler allerede fra den 1. januar. Vi vil derfor gerne medvirke til, at forslaget enten går direkte til anden og tredje behandling eller får en meget hurtig behandling i udvalget, således at vi kan vedtage det med virkning fra den 1. januar.

Ømann (SF):

Jeg kan desværre ikke erklære mig enig i den sidste ærede ordførers forslag. Jeg synes, det er et temmelig betænkeligt forslag.

Her har vi massevis af gange meget nøje diskuteret beskatningen af indtægter erhvervet i udlandet. Vi har lavet afgrænsninger. Vi har diskuteret, hvordan folk, der har arbejdet i Grønland, skulle beskattes. Vi har diskuteret diplomaters beskatning, og det har vi gjort med en nøjagtighed, som somme tider har været pinlig, og skattesagerne er også blevet afgjort med denne pinlige nøjagtighed. Så lyder der et råb fra erhvervsside om, at nu skal vi rigtignok fremme eksporten, og med et økehug gør man alle disse ædle bestræbelser og millimeterretfærdighedsbestræbelser forgæves ved at sige: ja men det gør da ikke noget, så kan I da blive fri, vel at mærke, hvis I er ude et år.

Jeg kan ikke umiddelbart forestille mig, hvilken skattetænkning en hastigt indført regel som denne kan give anledning til, og jeg synes, det er mere end letfærdigt at foreslå, at denne lov skal passere folketinget uden udvalgsbehandling. Det vil jeg i hvert fald på det stærkeste modsætte mig.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må straks sige, at vi fra kristeligt folkepartis side føler, at dette lovforslag er ganske relevant. Jeg skal da gerne give den sidste ærede taler medhold i, at der vel ikke

sker fuld retfærdighed med dette forslag, men det er vel ganske umuligt at få den fulde retfærdighed over hele linjen.

Vi har, som vi allerede tidligere har sagt herfra, ønsket at være med til at fremme en heldig udvikling med hensyn til dansk arbejde i udlandet, og dermed også dansk eksport til udlandet. Derfor kan jeg slutte med at sige, at er særdeles positive over for forslaget. Vi skal støtte det helhjertet, og vi vil gerne være med til at fremme det så meget, at det kan blive vedtaget i denne måned.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg er aldeles ikke af den opfattelse, at vi skal haste dette lovforslag igennem. Der er ingen grund til at få det igennem før jul.

Når jeg tænker på, hvad der blev sagt under det foregående punkt, og sammenholder med, hvad man siger nu, så kan man jo hurtigt se, hvilke kræfter der har været i bevægelse. Jeg skal ikke frakende, at der er fornuft i det forslag, der her ligger. Vi har en række rodede dobbeltbeskatningsaftaler. Noget af det, man må sikre, er, at man udbygger en skatteordning, der giver garanti for, at danske statsborgere betaler dansk skat efter regulære danske love og efter bopæl.

Vi er interesserede i at gennemgå denne sag i udvalget og måske også stille ændringsforslag dertil, og vi kan slet ikke se, at der her er tale om noget, der skal hastes igennem.

Det er en fantastisk ting, at så snart man knytter ordet „eksport“ til noget som helst i folketinget, så virker det som et magisk ord. Det er ligesom at lukke lampen op for Aladdin. Så kan næsten alting gennemføres. Bare det er fremme af eksporten, så er alting i orden. Sådan var det med septemberforliget, sådan er det med det her lille beskedne lovforslag. Jeg erkender, at det er overordentlig beskedent. Det, vi bare vender os imod, det er denne næsten magiske opfattelse af, at hvis man siger „eksport“ efter hver ting, man laver, så har det sikkert noget fornuft i sig.

Vi frikender ikke det her for fornuft, men vi ønsker altså at kigge yderligere på det, for vi tror, det kan laves på en anden måde, og der er ingen grund til at haste denne sag igennem, og slet ikke uden om udvalget.

Jes Schmidt (CD):

Om dette lovforslag kan blive vedtaget, inden julelampens skær breder sig, skal jeg lade være usagt, men hvis det skulle skorte på os, så vil jeg tilsige, at vi gerne ser en hurtig behandling af dette forslag. Vi trænger, som det allerede er sagt, til smidigere regler på dette område, og lovforslaget er i så henseende et fremskridt, som jeg synes bør påskønnes. Det er vistnok klart, at det går i udvalg nu, og jeg vil tilsige positiv deltagelse i forslaget's behandling her.

Wilhelm (VS):

Umiddelbart må vi da indrømme, at vi har nogen sympati for dette forslag. Det skyldes kendskabet til de problemer, der i mindst de sidste 20 år har været påpeget, og som aldrig er blevet løst, når det drejede sig om den helt vanvittige behandling rent skattemæssigt, man foretog af folk, der var i udlandet i en slags udveksling af kulturel eller videnskabelig art. Her har det — og det vil jeg godt sige i forbindelse med stk. 3 i den foreslåede § 33 A — jo vist sig, at de bilaterale dobbeltbeskatningsaftaler ikke har givet garanti for, at man ikke blev meget, meget hårdt ekstrabeskattet, når man var ude på den slags måder. Det har sådan set været tommelfingerreglen i mange år, at man var nødt til at spare en 30.000-35.000 kr. op, før man kunne tillade sig at tage et 1 års udvekslingsjob til normal løn i et af de lande, vi havde dobbeltbeskatningsaftale med, bl. a. på grund af nogle fuldstændig urealistiske kursvurderinger og den slags ting. Hvis det var det, det primært tog sigte på, så kunne man ikke lade være med at have sympati for forslaget.

Nu fremgår det så af hr. Kampmanns og hr. Glistrups taler her, at når der pludselig efter disse 20 år går hul på bylden, så skyldes det ikke de problemer, de dér mennesker har haft i så mange år, men det skyldes simpelt hen, at nu har forskellige erhvervs-virksomheder en interesse i at få ændret disse regler. Nu kommer, som hr. Glistrup sagde, pressjonen fra et ingeniørfirma, der opererer i Iran. Før har det ikke været muligt, men nu går der altså hul på bylden, og jeg må tilstå, at det fører til, at jeg i hvert fald må tage det forbehold, at jeg vil tilbage til min gruppe med disse oplysninger, før vi tager stilling til det her.

Der er også forskellige ting, vi bliver nødt til at få oplyst i udvalget, og derfor må vi selvfølgelig modsætte os den dér idé om, at det skal gå hu-hej uden om udvalgsbehandling osv. Der er for det første dette med de steder, hvor man har dobbeltbeskatningsaftale, som var undtaget, hvordan reglerne rent faktisk virker, for med det kendskab, vi har til dem, har de ikke forhindret, at der reelt blev tale om en merbeskatning i forhold til, hvis det havde været en indtægt her i landet.

Der er for det andet også det problem, som jeg ikke ser fremgår nogen steder af lovforslaget, om reglerne gælder, uanset om indtægten er opnået i udlandet ved en i udlandet registreret arbejdskøber eller ved en i Danmark registreret arbejdskøber. Det åbner jo muligheder for fantastisk misbrug, hvis den midlertidige udstationering fra den samme dansk registrerede arbejdskøber kan manipuleres på den måde, at man i en år-række, så længe man skal beskattes her-hjemme, siger, at årslønnen er 50.000 kr. Så kompenserer vi til gengæld med et enkelt års løn på 600.000 kr., det år man er i Iran. Gælder dette — jeg ønsker ikke svaret i dag, men det er noget af det, der understreger behovet for udvalgsarbejdet — i begge tilfælde? Gælder det her både hvis indtægten er oppebåret ved en udenlandsk arbejdskøber, og ved en dansk arbejdskøber, der opererer i udlandet?

Der er altså så mange ting i det her, der nødvendiggør, at det i hvert fald bliver løst under et udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Jens Foged (V):

Det er egentlig ganske ejendommeligt her at opleve, at SF, VS og kommunisterne går imod et forslag, hvori der ganske givet er mulighed for at skabe yderligere dansk arbejde, fremfor at det går til firmaer, der ellers får arbejdere ude i udlandet, til engelske firmaer eller hollandske firmaer, eller hvad ved jeg. Det er, som om man tilsigter arbejdsløshed fremfor at afhjælpe den.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jacobsen):

Jeg vil gerne takke for en meget velvillig modtagelse af forslaget. Jeg noterer mig, at der ikke på forhånd er nogen ordfører, der er

[Ministeren for skatter og afgifter.]

gået imod forslaget. Ja, hr. Knud Jespersen gik endda så langt som til ikke at frikende forslaget for fornuft. Jeg skal takke for denne modtagelse.

Da det jo, forstår jeg, ligger sådan, at forslaget går til udvalgsarbejde, kan de konkrete spørgsmål, der er rejst, blive behandlet under udvalgsarbejdet, så jeg skal alene her takke for modtagelsen af forslaget.

Ømann (SF):

Hr. Jens Fogeds bemærkning skal ikke have lov at stå uimodsagt. Det kan ikke nytte, at man siger, at et hvilket som helst pengebeløb er til rådighed herfra for at skaffe et ganske lille merarbejde og skaffe en enkelt arbejdsplads. Det er hykleri. Det er hykleri at benytte arbejdsløshedssituationen til at omplante indkomsterne her i landet og omplante indkomsterne til de grupper, man tilfældigvis godt kan lide i partiet venstre.

Når jeg siger, det er hykleri, så er det fordi jeg ved, hvad partiet venstre har gjort over for arbejdsløsheden, og hvor lidt de har gjort, og hvor glade man i begyndelsen var for arbejdsløsheden fra partiet venstres side og fra regeringen Hartlings side.

Knud Jespersen (DKP):

Det er klart, man kan bruge en fredag til mange ting, også til et forsøg på at fremstille vores opfattelse, vor definition, af det foreliggende skatteforslag som arbejdsløshedsskabende. Men ligefrem at udlægge det som beskæftigelsesfremmende og det fra ordføreren for et parti, som har været medansvarlig for en udvikling, der i dag kan notere 135.000 arbejdsløse, er dog vistnok at overgå fantasiens højder.

Jeg ved godt, at i gamle dage troede rumskipperne, når de gik op med ballonerne, at de ikke kom så højt op, at de ikke kunne se jorden. Jeg tror, hr. Jens Foged skulle overveje at studere denne side af sagen.

Wilhelm (VS):

Det er også hr. Jens Fogeds bemærkning, der kalder mig op, og i tilknytning til det, hr. Ømann og hr. Knud Jespersen allerede har sagt, vil jeg komme med et par lidt mere konkrete ting.

Hvad er forskellen på at skatteundtage

den del af medarbejderstaben, der er placeret i udlandet, og så at skatteundtage også dem, der bliver herhjemme? Hvorfor gik hr. Jens Foged eller venstre ikke i går ind for fuldstændig skattefritagelse for alle danske skibsværftsarbejdere? Kan hr. Jens Foged ikke se, at der ligger en motivation i at mindske beskæftigelsen herhjemme, hvis man laver denne skatteregel? Hvor man før har sendt nogle ingeniører til et udland for at foretage et projekt, mens tegnestuen blev i Danmark, får man nu en skatteundtagelse, som simpelt hen gør det til en fidus også at flytte tegnestuen derned, mens det står på. Al den bibeskæftigelse, der følger med at have den tegnestue liggende i Danmark, bliver selvfølgelig unddraget det danske arbejdsmarked.

Der er ikke nogen som helst form for logik i hr. Jens Fogeds bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Foged (V):

Det er netop det stik modsatte af, hvad der netop siges fra venstresocialisternes side, der vil finde sted. Der vil finde det sted, at nu vil man kunne sende disse teknikere ud, der kan hente arbejde hjem til danske tegnestuer, der kan medvirke til, at der sker bestillinger på danske fabrikker, og derved skabe dansk arbejde til levering, fremfor at man som i dag i vid udstrækning må se danske virksomheder, danske firmaer, engagere udenlandske teknikere, der skaffer arbejde til udenlandske fabrikker.

Formanden:

Hr. Knud Jespersen har ordet for en kort bemærkning. Som sædvanlig skal vi ikke diskutere med korte bemærkninger ret længe. [*Tilråb:* Det er fredag!].

Knud Jespersen (DKP):

Jeg skal rette mig efter henstillingen, ikke mindst af hensyn til, at det er fredag, som det bliver nævnt dernedefra.

Hr. Jens Foged gjorde opmærksom på, at nu kunne man få danske teknikere ud. Ja, hr. Jens Foged og hans parti har gjort næsten hvad der var menneskeligt muligt for, at danske teknikere ikke kan finde arbejdspladser i Danmark. Vi har 40.000, ikke bare teknikere, men højt kvalificerede, i Sverige. De er ikke kommet der af egen fri vilje, de

[Kauð Jaspersen.]

er kommet der i kraft af den politik, der har været ført. Det var der ingen der havde nogen kvababbelse over. Nu har man altså problemerne. Jeg siger til lykke med den nye omvendelse. Det lover godt for holdningen til fremtidens beskæftigelse, også på skibsværfterne.

Formanden:

Er der flere, så bedes man tilkendegive det.

Wilhelm (VS):

Jeg konstaterer, at hr. Jens Foged elegant sprang over alle de konkrete problemer, der var i forbindelse med det. Hvilken forskel er der på at forsøge at gøre en dansk virksomhed mere konkurrencedygtig ved at fratage de i udlandet arbejdende medarbejdere deres skattebyrde, og så ved at fratage de hjemmeboende og hjemmearbejdende medarbejdere deres skattebyrde? Ingen som helst, naturligvis.

Hr. Jens Foged omgik fuldstændig det problem, der lå i, at selve denne regel giver en motivation for at flytte større dele af arbejdet til udlandet, end man normalt ville have gjort, hvis man ikke havde givet erhvervsstøtte på denne måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.

(Lovforslag nr. 99. Fremsat 27/11 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kampmann (S):

Jeg vil tillade mig at starte betragtningerne, hvor jeg sluttede med betragtningerne angående det forrige lovforslag, nemlig om-

kring provenuet. Hvis man sammenligner provenuberegningerne i de to forslag, fremgår det, at der nogenlunde er balance: hvad man taber på gyngerne først, skulle man forhåbentlig kunne indvinde på karrusellerne i det andet forslag, og derfor går jeg ud fra, at de partier, som ønsker det første forslag gennemført så hurtigt — også med fuld viden om, at det koster noget provenu — vil være lige så hjælpsomme, når det drejer sig om at gennemføre det forslag, som ligger her.

Det går jo ud på at bringe beskatningen af de udenlandske søfolk på danske skibe op på samme niveau som beskatningen af danske søfolk og i øvrigt også nordiske søfolk. Det er et problem, man har løst andre steder i Norden. Det er klart, at den ulige stilling, der findes, med en 15 pct.s beskatning for de udenlandske søfolk på de danske skibe, giver anledning til mange trakasserier om bord på skibene, og det er i sig selv et tilstrækkeligt stærkt argument til at gennemføre disse regler. Det kan vi altså meget stærkt støtte.

Derudover indeholder forslaget nogle konsekvensændringer i forhold til, hvad vi tidligere har vedtaget af love om andre forhold her i folketinget, ikke mindst i forbindelse med den udvidede særskilte beskatning af gifte kvinder. Det må være ganske klart, at det bliver opreguleret ved denne ændring af sømandsskatten, som her behandles.

Jens Foged (V):

I sin tid, da vi vedtog sømandsskatteoven, var det nærmest ud fra det synspunkt, at nu fik vi da i det mindste ro på søen. Vi har ganske vist flere gange haft sømandsskatteoven til behandling, og vi er naturligvis villige til på ny at behandle sømandsskatteoven.

Det er måske et spørgsmål, om den utilfredshed, der tilsyneladende ifølge bemærkningerne til lovforslaget er vedrørende de udenlandske søfolk, helt bortvejres af det forslag, som man nu fremsætter, hvor man da også opretholder nogen forskel, idet jeg forstår, at de 300 kr. ekstra i fradrag pr. måned stadig væk skal opretholdes. Der er altså stadig væk en forskel — en forskel, som jeg sådan set finder velbegrundet ud fra den betragtning, at disse fremmede søfolk ikke har del i danske sociale ydelser og forskellige andre ting. Men jeg ved ikke, om